

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰

اینستاگرام: @tosee_irani

وقتی به نقشه کلی نگاه می‌کنیم، با یک عدم توازن آشکار روبه‌رو هستیم. در یک سمت، تیمی که می‌خواهد به فینال برسد باید به ترتیب از سد سیتی، بایرن و احتمالاً لیورپول یا پاریس بگذرد. این مسیری است که حتی برای برزیل ۱۹۷۰ هم دشوار به نظر می‌رسد؛ در سمت مقابل، آرسنال و بارسا در وضعیتی قرار دارند که می‌توانند با چرخشی کردن ترکیب خود در برخی بازی‌ها، انرژی‌شان را برای مراحل حساس‌تر ذخیره کنند. این قرعه‌کشی، شانس رسیدن یک فینالیست غیرمنتظره از سمت دوم را به شدت افزایش داده است. تیمی مثل آلتینتیکو مادرید یا حتی لورکوزن، حالا بیش از هر زمان دیگری به حضور در بازی نهایی نزدیک هستند.

گلیمت، تیمی که نامش با سرما و شگفتی گره خورده، باید به مصاف اسپورتینگ لیسبون برود. بوده نروژ که با بودجه‌ای ناچیز و فوتبالی مدرن تمام معادلات را به هم زده، حالا بعد از حذف اینتر رویای صعود به یک چهارم نهایی است. اما برنده این بازی، با یکی از آماده‌ترین تیم‌های حال حاضر اروپا برخورد خواهد کرد؛ آرسنال با پیر لورکوزن. آرسنال میکل آرتنا که حالا به‌یختگی کامل رسیده، برابر لورکوزنی قرار می‌گیرد که با میراث ژایی لونسوسو هنوز هم بوی خطر می‌دهد. با این حال، آرسنال و بارسالونا به خوبی می‌دانند که اگر از این مراحل عبور کنند، در فینال با تیمی روبه‌رو می‌شوند که احتمالاً در جنگ‌های خونین سمت دیگر جدول، تمام توانش را از دست داده است.

بارسلونا، تیمی که در سال‌های اخیر دوران پرفراز و نشیبی را سپری کرده، حالا با قرعه‌نیو کاسل به عنوان یک فرصت برای رستگاری می‌بینند. پاریس می‌خواهد ثابت کند که دوران تحقیر شدن توسط تیم‌های لندن‌به‌پایان رسیده است. برنده این نبرد کلاسیک، باید منتظر برنده بازی گالاتاسرای و لیورپول باشد. لیورپول که همیشه در اروپا به مدعی ترسناک شناخته می‌شود، حالا باید در جهنم استانبول به مصاف گالاتاسرای برود که در خانه‌اش به هیچ تیمی رحم نمی‌کند. مسیر رسیدن به نیمه‌نهایی برای لیورپول یا پاریس، از میان مبارزانی تاکتیکی و جوی‌های سنگین ورزشگاه‌های گذر. اما وقتی چشم از آن سمت خونین جدول برمی‌داریم و به نیمه دیگر نگاه می‌کنیم، گویی وارد دنیای دیگری شده‌ایم. در اینجا، خورشید به روی بزرگان از نفس افتاده لجن‌دزده است.

در گوشه‌های دیگر از این نیمه جدول، بوده

اگر فوتبال یک سر بال طولانی بود، ایپزودر تال – سیتی‌حالاتکراری ترین و در عین حال پر بیننده ترین سکانس آن می‌شد. برای ششمین بار در هفت سال اخیر، قرعه‌کشی لیگ قهرمانان این دو غول را مقابل هم قرار داد. اما این بار، بوی خون متفاوتی، به مشام می‌رسد

است از جوانانی که بزرگان را به زانو در آورده‌اند. آربلوای داند که اگر سیتی را حذف کند، در یک شب از یک مربی کم‌تجربه به یک اسطوره تبدیل خواهد شد. او در رختکن ژئال از شرف و غرور حرف می‌زند، در حالی که پپ در دفترش در منجستر، در حال رسم کردن زوایای پاس کاری و فضاهای خالی برنابلو است.

نقطه عین این قرعه‌کشی، بدون شک شخصی آلوارو آربلو است او که روزگاری در دفاع راست ژئال مادرید با تعصب بی‌مثالش شناخته می‌شد، حالا باید مغز متفکر تیمی باشد که مقابل پیچیده‌ترین تیم جهان قرار می‌گیرد. بسیاری می‌گویند او «گوشت دم‌توب» برای پپ گوار دیولاست. اما تاریخ لیگ قهرمانان پر

اتفاق روز

آرتنا امسال از قرعه هم حسابی شانس آورده و باید خودش را اثبات کند

جاودانگی یا کابوس؟

نگار رشیدی

در راه‌روهای ورزشگاه امارات، دیگر کسی از صبر حرف نمی‌زند. واژه‌ای که سال‌ها ترجیع‌بند صحبت‌های مدیران آرسنال و هواداران وفادار این تیم بود، حالا جای خود را به یک مطالبه صریح داده است؛ جام، میکل آرتنا، مردی که روزی به عنوان شش‌گردد خلف پپ گوار دیولا پسا تر دیده‌های بسیار روی نیمکت توپچی‌ها نشست، حالا در آستانه خلق فصلی است که می‌تواند نام او را در کنار آرسن و نگر به تالار افتخارات ابدی باشگاه الصاق کند. اما در وری این درخشش، سایه‌ای سنگینی می‌کند؛ سایه‌ی کم آوردن در لحظات آخر.

آرسنال امسال، تیمی نیست که فقط مالکیت توپ را در اختیار داشته باشد؛ آنها تیمی هستند که حریف را خفه می‌کنند. آرتنا نوشته است ترکیبی از صلابت دفاعی و نبوغ تهاجمی ایجاد کند که در تمام جام‌های داخلی و اروپایی، آنها را به یک لنگرگاه قدرت تبدیل کرده است. او دیگر آن مربی جوانی نیست که فقط به دنبال پیاده‌سازی ایده‌های پپ

چهره به چهره

ستاره این روزهای النصر رسما وارد عرصه باشگاه‌داری شد

رونالدو در نقش جدید

لیگ قهرمانان امسال، آزمون تاب‌آوری است. در سمتی از جدول، ما شاهد یک جنگ تمام‌عیار هستیم که در آن غول‌ها یکدیگر را می‌درند. در سمت دیگر، شاهد یک رقابت استراتژیک هستیم که در آن نظم و تمرکز، حرف اول را می‌زند. آرسنال و بارسا مسیر همواری دارند، اما نباید فراموش کنند که در فوتبال، همواری مسیر گاهی خطرناک‌ترین تله است. نیوکاسل و لورکوزن تیم‌هایی نیستند که به راحتی تسلیم شوند. فوری‌ه که از راه

برسد، دیگر صدای قرعه‌کشی و گوی‌ها شنیده نخواهد شد؛ جای آن را فریاد هواداران و صدای برخورد استتوک‌ها با چمن پسر خواهد کرد. مسیری که از نیون آغاز شد، سفری طولانی است که قهرمانش را نه با شانس، بلکه با قدرت بقا انتخاب خواهد کرد. جامی که در نهایت بالای سر برده می‌شود، معتبرترین جام سال‌های اخیر خواهد بود؛ چرا که برای رسیدن به آن، باید از جهنمی گذشت که قرعه‌کشی امسال ساخت.

بر تیر و لیگ قهرمانان است. او تیمی ساخته که در هر پست، دو بازیکن هم‌تراز دارد و مصدومیت‌ها دیگر نمی‌توانند کمر تیمش را بشکنند. اما جالش اصلی، مدیریت روانی است. آیا او می‌تواند از تکرار آن فروپاشی‌های دراماتیک جلوگیری کند؟ او امسال دیگر آن مربی در حال یادگیری نیست؛ او حالا در قله قرار دارد و از کسی که در قله ایستاده، انتظار می‌رود که پرچم را نصب کند، نه اینکه سقوط کند.

اگر آرسنال آرتنا امسال نتواند حداقل یکی از دو جام بزرگ (لیگ برتر یا لیگ قهرمانان) را به شمال لندن ببرد، پروژه او با یک علامت سوال بزرگ روبه‌رو خواهد شد. دنیای فوتبال راه‌های متفاوتی برای رسیدن به این نقطه دارد. اما هرگز نرسید. امسال برای میکل آرتنا، سال یا حالا یا هیچ‌وقت است. او می‌رها را چیده، ارتشش را آماده کرده و جاده پیش‌رویش هموار شده است. حالا فقط یک باقی‌مانده عبور از خط پایان و گره زدن نامش به جاودانگی.

چهره به چهره

رونالدو در بیانیه رسمی خود درباره این انتقال بزرگ گفت: «مدت‌هاست که از روزی داشتم فراتر از زمین فوتبال در این رشته مشارکت داشتمه باشم. آلما باشگاهی اسپانیایی با پایه‌ای مستحکم و پتانسیل رشد واضح است. من مشتاقم تا در کنار تیم مدیریتی، این باشگاه را در مرحله جدیدی از توسعه‌اش هدایت کنم و ذهنیت برنده را به مجموعه بیاورم.»

هواداران این باشگاه اندلسی حالا حق دارند سر از نا نشانند. ورود رونالدو به آلما تنها به معنای تزریق سرمایه مالی نیست؛ بلکه به همراه آوردن دیدی‌کن‌ای‌ای پیروز است. نام رونالدو به‌طور خودکار دوربین‌ها، رسانه‌ها و سرمایه‌های کلان بین‌المللی را به سمت ورزشگاه باور هورس آلما می‌کشاند. وقتی تلفن یک بازیکن جوان یا ستاره با تجربه توسط کره‌یستیانو رونالدو زنگ می‌خورد تا او را به آلما دعوت کند، نه گفتن بسیار سخت خواهد بود. تمرکز رونالدو در بیانیه‌اش روی رشد نیایدی باشگاه‌نشان می‌دهد که او نیامده تا فقط یک سرمایه‌گذار خاموش باشد؛ او می‌خواهد نسل‌های آینده را در اسپانیا بسازد. به نوعی می‌توان گفت که رونالدو با این بار نه‌برای پوشیدن پیراهن سفید مادریدی‌ها، بلکه برای به‌روشنی ترسیم کرد. همانند کاری که دیوید بکام در اینتر میامی انجام داد، کره‌یستیانو حالا صاحب‌خانه تیم خودش است. با توجه به جاه‌طلبی سیری‌ناپذیر او، هواداران فوتبال باید منتظر باشند تا در بازود آلما را با تکیه بر کارمزاد و تجربه رونالدو دوباره به سطح اول فوتبال اسپانیا (لالیگا) برگرد و به رقیبی سرسخت برای بزرگان تبدیل شود.

پادشاه اسپانیا بازگشت؛ این بار نه برای پوشیدن پیراهن سفید مادریدی‌ها، بلکه برای ساختن امپراتوری جدیدی که قرار است از روی صندلی ریاست هدایت شود.

چهره به چهره